

работата, а задъ гърбътъ му да я възстано имъ: азъ, К. Поповъ и Василие ъ.

Горихме сетиѣ съ Мусеича и Попова. Тоя се искава че ще прѣбѣде съ мене, но да сме отложѣли изпълнението до нѣколко мѣсеца, щото Бѣловъ и другитѣ да не могатъ сѣ сѣти. А за Василиеа каза, че и той ще се откаже, понеже е подъ влиянието на Бѣлова. Азъ предложихъ като се съберемъ да запитамъ Василиеа формално, съгласенъ ли е на безусловно загинване. Азъ още вѣрвамъ, че той ще се съгласи. Ако той се не съгласи, тогазъ — добръ. Ще глѣдаме съ Попова и Мусеича, който обѣщава да ми даде още драмина хора. Ако ли се съгласи, тогазъ Поповъ да заяви че се не съгласява, а азъ да проглася сѣщото тоже и така да се стѣгне работата прѣдъ Бѣлова. Пъкъ на втория денъ да привикаме отдѣлно Василиеа при Мусеича и да възстановимъ дѣлото. На това се съгласиха приятелитѣ.

Сега на всичко това какво ще кажешъ? —

— За дружината ще се познае утрѣ и въ други денъ. А за паритѣ и за Крицова . . . какво да кажа? — То ще зависи пакъ отъ дѣлото на «дружината». Но мисля че въ всѣки случай паритѣ ще трѣба да се пребирѣтъ. То естѣ, прѣди всичко я да се попитаме, самъ ти господине Ланчо, какво казвашъ за себе си? Имашъ ли охота да се прѣкъсне тая работа или искашъ да я карашъ до края? — Помисли си!

Ако не изпълнишъ ти това, други нѣма да се намѣри. Въ това можѣшъ си вече да се убѣдишъ. А работитѣ ще се търкалятъ и на татъкъ между Суила и Харидба, догдѣ не настане време, Руситѣ сами да рѣшатъ въпросѣтъ. Тогазъ . . . ! Знаешъ, какви сѣдбини очакватъ България, а и ти какъзъ животъ ще живѣешъ! . . .

Паритѣ, колкото и да ти даждѣтъ, можалъ би да ги земешъ, понеже все ти дължатъ зарадъ вѣстникѣтъ макаръ и други, но все пакъ тѣхни братя, — но тука има, надъ миекинитѣ Аристова и Кривцова, хора като Графѣтъ, като Цанкова. Ти собствено тѣмъ си дълженъ по-четъ и уважение.

Най сетиѣ, ако би Кривцовъ да не иска да ти даде всичката сума, а само за пѣтъ и орѣжие, ти би ималъ